

Til lovforslag nr. L 42. Skriftlig fremsættelse (23. oktober 2001)

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven¹⁾. (Rådets forordning om fri bevægelighed for indehavere af visum til længerevarende ophold og Rådets direktiv om gensidig anerkendelse af afgørelser om udsendelse af tredjelandstatsborgere).

(Lovforslag nr. L 42).

På rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 28.-29. maj 2001 vedtog Rådet forordning nr. 1091/2001/EF af 28. maj 2001 om fri bevægelighed for indehavere af visum til længerevarende ophold og direktiv nr. 2001/40/EF af 28. maj 2001 om gensidig anerkendelse af afgørelser om udsendelse af tredjelandstatsborgere.

Sagerne har forud for Rådets drøftelser været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Som følge af det danske forbehold for retlige og indre anliggender deltog Danmark ikke i Rådets vedtagelse af forordningen og direktivet, der ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.

Da de to EU-retsakter – der er omfattet af det danske forbehold over for samarbejdet om retlige og indre anliggender – udgør en udbygning af Schengenreglerne, skal Danmark efter proceduren i artikel 5 i Protokollen om Danmarks Stilling, der er knyttet til Amsterdamtraktaten, inden seks måneder efter vedtagelsen træffe afgørelse om, hvorvidt Danmark vil gennemføre retsakterne i sin nationale lovgivning.

Hvis Danmark beslutter sig herfor, vil denne afgørelse skabe en folkeretlig forpligtelse mellem Danmark og de øvrige medlemsstater, der er nævnt i artikel 1 i Protokollen om Integration af Schengenreglerne i Den Europæiske Union, samt Irland eller Det Forenede Kongerige, hvis

disse medlemsstater deltager i de pågældende samarbejdsområder. Hvis Danmark beslutter ikke at gennemføre retsakterne, overvejer Schengenlandene, hvilke passende foranstaltninger der skal træffes.

Seks måneders-fristen indebærer i forhold til de to EU-retsakter, at Danmark inden onsdag den 28. november 2001 skal træffe afgørelse om, hvorvidt Danmark vil gennemføre retsakterne i dansk ret.

Jeg skal på den baggrund anmode om en hurtig behandling af lovforslaget.

Danmarks deltagelse i Schengensamarbejdet taler for, at de to EU-retsakter gennemføres i dansk ret.

Forordningen indebærer, at Schengenkonventionens artikel 18 – der hidtil har givet indehaveren af et nationalt begrænset visum til ophold af mere end tre måneders varighed (nationalt langtidsvisum) ret til under visse betingelser at rejse gennem de øvrige Schengenlande til det visumudstedende land – er ændret med henblik på at ligestille nationale langtidsvisa med ensartede Schengenvisa til kortvarigt ophold, således at en person med et nationalt langtidsvisum har samme ret til at indrejse og opholde sig i alle Schengenlandene i de første tre måneder af visummets gyldighedsperiode som personer med et ensartet Schengenvisum. Nogle Schengenlande udsteder sådanne nationale langtidsvisa med henblik på efterfølgende udstedelse af opholdstilladelse. Danmark udsteder ikke sådanne visa, men vil skulle anerkende andre landes visa af denne karakter.

Lovforslaget indebærer på den baggrund, at udlændinge med nationalt langtidsvisum udstedt af et andet Schengenland får ret til at indrejse og tage ophold her i landet i indtil tre måneder regnet fra visummets oprindelige gyldighedsdato.

Direktivet har til formål at muliggøre anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse om udsen-